

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ta - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Camí per mal camí

IV (1)

Tenim demostrat que 'l fanatisme patriòtic es un gran mal y un perjudici major, y per si no fós prou clara la demostració de la certesa de la idea nostra en aquet punt, la Assambla catalanista darrerament celebrada á Girona ho acabaria de deixar probat de'l tot.

Pero no anticipem los aconteixements, com diuen los novelistas.

Anem per pams, y sense apartarnos de lo que dèyam en nostre article anterior, tornem á enllassar la relació que lo succehit en lo Teatro català mal guiat per alguns de sos mes celebrats autors, tè ab lo pervindre de la causa de'l regionalisme en nostra terra.

Ningú ha vist éxits mes ruidosos que 'l distingit poeta Guimerà: cap autor ha sentit mes aplausos ni s'ha vist mes festejat en la escena, que aquet vigorós y celebrat autor dramàtic: á ell precisament va dedicar-se en Novedats una memorable funció catalana que, com diguèrem en son dia, mes que representació teatral va resultar una manifestació catalanista: allí's tractaba d' enfonsá 'l centralisme y de protestar contra las apreciacions de diaris de *perro chico*, fetas ab motiu de'l fracás de *Judith de Welf* á Madrid per haver vist los madrilenys en Guimerà l' aurella a'l llop: y á pesar de tan continuats aplaudiments, de manifestacions tan públiques, de actes tan importants, de ovacions tan repetidas, de semblar que ab tants y tants triunfos escènics s' havia de dur nostre Teatro a'l cim de la gloria, fentlo ser admirat de propis y extrany y portantlo a'l temple de la immortalitat, vegi qui ho vulga véurer, ahont hem arribat en aquet punt, ahont hem anat á parar; digui 'l mes ilús si ab aquells procediments ficticis no s' ha conduhit á la mort nostre teatro, fins á l' extrem de veure's tret de l' hospital ahont malalt y tot, á despit de's metjes tenia forsas per alcansar de nou vida robusta.

Avuy tenim per terra 'l teatro regional á pesar

de's éxits, de'l soroll de's aplausos, de l' entusiasme cego de alguns periódichs, y de'l fanatisme de la amistat que no comprenia la inutilitat de semblants aconteixements teatrals y literaris, per estar preparats de manera enlluernadora y per caréixer de la veritable espontaneitat de tot lo públich.

Iguals procediments que 'ls observats respecte a'l teatro, venen asant també algunas personalitats respectables en quant fá referencia a'l catalanisme, y com entre aquets hi há en primer terme 'ls mateixos autors que, salvant contadas excepcions, han contribuhit á tan desastrosos resultats per nostra estimada escena, nosaltres que de veras desitjem lo bé de Catalunya agermanat sempre ab lo de las altras regions espanyolas, hem de atacar la marxa empresa, y patentisar que aixís com los aplaudiments tributats á certs autors no han pogut contribuir á enlayrar la escena de la patria y en cambi han ajudat inconscientment á desprestigiarla, de'l mateix modo 'l procedir de's que s' han posat a'l frente de'l catalanisme logrará tan sols perjudicar causa tan noble, porque l' entusiasme de's que 'ls segueixen no és la representació viva de las forsas de l' esperit de Catalunya.

Las assambleas que's venen celebrant no són altra cosa que una comedia preparada oportunament: en sas deliberacions no hi ha mes que una discussió simulada: en ellas no hi té representació tothom qui deuria tenir-hi: en una paraula, no venen á sèr en últim resultat mes que unas festas organizadas cada any per una associació catalanista, en la qual per importancia que tinga, no hi figuren tots los elements de vida ab que conta 'l regionalisme en nostre Principat.

¿Creuen los senyors de *La Unió Catalanista* que á debatre's de debò 'ls punts essencials de las doctrinas regionals s' haurían aprobat en la forma en que ho han sigut, ni 'l projecte de Constitució catalana allá en Manresa, en 1892, ni tots los altres temas sotmesos, en apariència, á la deliberació de las flamants Assambleas de 'ls demès anys? ¿Pensa que si á 'l Delegat que va enviar á la primera *Lo Teatro Català* se li hagués permés usar de la paraula, no hauria trobat arguments pera no deixar prosperar certs acorts vistos ab disgust per molts catalans que estiman molt y molt á Catalunya? ¿Crén que si á la

(1) Véginse 'ls números 325, 326 y 327.

Assamblea de Girona hi hagués assistit tothom que volia protestar de las midas presas actualment contra certs elements catalanistas, no hauria estat molt mes enérgica, general é important la protesta feta desde la immortal ciutat?

¡Ah! si que ho hauria sigut, y altre seria l' estat de la causa catalana si 's fés ús de procediments mes serios y mes adaptats á 'l carácter catalá. Llavoras las resolucions anirían guiadas sempre pe 'l bon sentit y no 's donaria 'l cas de estar apoyadas únicament per una petita part de 'l periodisme catalá; ni certs ofuscats y fanátichs defensors de las mateixas s' atreverían á estampar en lletres de mollo barbaritats y heretjias tan estupendas, com la de créuer á 'l regionalisme superior á 'l cristianisme en sos temps primitius y comparar la divina doctrina de Jesucrist ab los principis de las terrenals utopias de certs homes que volen passar per apóstols sense tenir la llum de l' Esperit Sant.

¡Y encara 's queixan de que algú digui á gent aixís *locos de atar!*

Déixense de fèr assembleas per' dir y repetir «volem això y allò, y lo de mes enllá»; puig ab la forma y en l' extrem á que 's demana y 's vol exigir, lograrán no obtenirho may, y 'ls passarà estant sos desitjos lluny encara de l' alcans de la má sèva, lo que succeheix á las criaturas quant contemplant la lluna á través de l' aygua en lo fons de una galleda volen tenirla, y á 'l ficarhi la má per agafarla 'ls desapareix y 's quedan á la lluna de Valencia.

P. DE R.

Estrenos catalans

Romea.—*La Nau*, quadro dramátich, en vers, per D. ERNEST SOLER DE LAS CASAS.

La Nau 's pót considerarse una perla de nostre teatro regional, y aixís ho compregué 'l públich aplaudint com se mereix aquesta nova producció de 'l fill de 'l popular Pitarra.

Quant haurem llegit l' exemplar, parlarem ab mes de tenció.

Lo Sr. Borrás (Jaume) interpretá ab molt acert lo paper que és ánima de l' obra, secundantlo molt bé la nena Daroqui y 'l Sr. Llibre.—Jo.

Revisia teatral

Liceo.—Dissapte passat se doná la primera representació d' aquesta temporada, de l' obra de 'l insigne mestre Camilo Saint-Saëns, *Sansone e Dalila*.

La única novetat era sapiguer com interpretarian los protagonistas la Sra. Parsi Pettinella y Mr. Duc.

Es la Sra. Parsi una artista consumada, que sent lo que canta y té 'l dó de fer sentir á 'l públich que embadalit la escolta.

La *Dalila* de la Sra. Parsi és completament diferenta de la que coneixiam.

¿Quina está en lo cert?

Difficil és dirho.

En la una hi havia marcada, manifesta indiferencia; en l' altra s' hi vèu desbordada y vehement passió que 'ls sentits embota com si aquella fos certa, verdadera, quant en *Dalila* sols hi aniuaba 'l desitj de venjansa contra 'ls isrealitas en la persona de son gefe.

La una potser, s' idealisaba massa cenyintse á lo que la historia 'ns diu; l' altra rastreja tant, que á 'l empendre 'l vol, la punta de sas alas toca 'l llot de la luxuria.

La una deleytaba 'l cor; l' altra trastorna 'l cervell.

Mr. Duc interpretá 'l personatge de *Sanson* ab extremada perfecció, no deixant ni la mes petita frase de recalcar hi sa intuició artística.

Lo Sr. Puigjaner ha ajudat á 'l bon éxit de l' obra.

Qui ha resultat un director de primera, es lo mestre Rodolf Ferrari.

¡Cuydado s' hi ha dificultats en la partitura! Donchs, lo mestre Ferrari 'n fá un arsenal de bellesas, fent náixer efectes que restaban per nosaltres desconeguts.

Batuta segura, atenta á todas las indicacions de temps y espressió, sembla que brollin de sa mágica punta los mes afelpats sonidos, las mes bellas melodias.

A 'l mestre Ferrari 's deu, en part, l' éxit que ha tingut *Sansone e Dalila* aquesta temporada.

Dimecres tingué lloch la primera representació de *Hamlet* per la Mme. Darclée y 'l baritono Blanxart.

Los dos artistas foren ovacionats per la numerosa y selecta concurrencia que omplia 'l teatro.

Eldorado.—*Los cocineros*, se titula la sarsuela estrenada dimars, lletra de 'ls Srs. García Alvarez y Antoni Paso, música de 'ls mestres Torregrosa y Valverde (fill).

Lo mes important d' aquesta obra és lo llibre y, d' aquest, la munió de xistes que 'l fan acceptable.

La música de 'ls Srs. Torregrosa y Valverde (fill), és de lò mes parrandero y trivial.

No té ni un sol número en que sos autors demostrin l' acert que en altrás obras han tingut.

La execució, tot y sent l' estreno, molt bé.

Sobre tot la Sra. Campos que fa un cuyné que per casa 'l voldria.

Lo Sr. León, progressant á cada pas.—FLORIDA.

Granvia.—*La vispera de la fiesta*, se titula l' obra estrenada dissapte passat, lletra de D. Manel García Naya y música de 'ls Mtres. Fernández Caballero y Hermoso.

La lletra és garbosa y plena de ingenuitat que fa no decaigui son argument.

La música és inspirada: sobresurtint un' ária corejada y un schottisch de melodia expontánea y ben ritmada.

En sa execució 's distingeixen la Sra. Cuello y 'ls Srs. Güell y Vicens.

Ab justicia és aplaudida la precoz artista nena Pilar Mateus, en la interpretació de 'l juguet cómich-lírich, escrit espressament per' ella y titulat: *El Bebé parisienne*.

¡Sembla impossible que en sos poch's anys reuneixi tan recomanables condicions pera l' art dramátich!

La Srta. Rodríguez, (y no González com diguerem equivocadament la setmana passada), recull á 'l por major calurosos aplausos en *El cabo primero*, y 'l Sr. Bosch en *El baile de Luis Alonso*.

Y la concurrencia omplint cada nit lo teatro, los artistas aplaudits y l' empresa contentissima.—MATHEU.

Circo Español.—Ab ocasió de representar *El duo de La Africana*, no podem menos de fèr constar lo disgust de una inmensa majoria de 'ls espectadors á 'l véuer las llibertats que 's prenen alguns artistas que tal vegada 's creuen adquirir popularitat rifantse á 'l públich.

Lo Director (nada menos que 'l Director de escena) en la funció de referencia va matar una de las principals situacions dient ¡Ay, lladre! ¡qué m' has dat? en lloch de lo que hi ha escrit en la obra.

Creym que la empresa hi ha de posar remey, y si no n' hi posa, será cas de que 'ls representants de las galetrias dramáticas, vetllan pe'l dret de 'ls autors, privin abusos semblants.—S. SALA.

Eden Concert.—Es de aplaudir l'acert que te en la elecció d'artistas lo director Sr. Galofre.

La familia Schopfer és molt celebrada en los concerts y balls.

La companyia mímico-coreogràfica Corradi, fa las delicias de 'l públich y ha agradat molt en la última producció *La justicia humana* que posa de relleu la pericia de'l Sr. Corradi.

Pero la verdadera estrella de la casa, és la tiple Sra. María Molgosa qui per sas brillants qualitats se 'n porta las simpatías de tothom, tant en lo género de *couplets* com en lo treball espanyol, La Sra. Molgosa és la flor mes bella de l'Eden Concert, y 'l públich, que ho comprén, no li escatima sa admiració y sos aplausos.—PAPIN.

Nuestra Sra. de París

Prometèrem en lo número passat ocuparnos en aquet de la música que 'l mestre Giró ha posat á la desvalledada obra de D. Calixto Navarro. Anem á ferho.

Desde las primeras audicions nos fou simpática la feyna de 'l aplaudit mestre, per véure' hi una tendència y propòsit inquebrantable de no invadí 'l terreno de lo que ara s'ha donat per dir modernisme ab sas extravagancies y aberracions. Lluny de cáurer en tal pecat, tolerable en qui sols coneix de la ciencia las rudimentarias elementals nocions, s'ha mantingut á plausible distancia que li ha permès enlayrarse en las regions de l'ideal sens aquell séquit de farrigo-farrago de sonoritats aturdidoras.

Aquest just medi, aquesta atemperanta atmósfera, aquesta energia, aquesta forsa de voluntat demostrada desde 'ls primers compassos de la obra pe'l mestre Giró, denota, en nostre concepte, que 'l músich té la virilitat per no fer cas de certas corrents artísticas que de moda s'han fet y que responen mes á 'l mercantilisme y á la adulació que no á que sian expansions sinceras de verdader sentiment estètic.

La música de *Nuestra Señora de París* té marcat l'isil de la genuina escola francesa, ab sas resolucions típicas, ab sas cadencias particulars, característiques; y singularisant mes lo sello imprés en la obra de 'l mestre Giró, direm que en son tó general s'hi veu la colossal figura de Gounod que guia la imaginació de 'l mestre juguetona algunas vegadas; intencionada, maliciosa altrás; reposada, gran y solemne y plena de color que impressiona á 'l públich per la sobrietat de sa armonisació nervuda, apropiada á las situaciones de 'l drama, casi sempre.

Es algún defecte; perjudica á la valia artística de 'l autor de *El sombrero de tres picos*, 'l que admirant á 'l gran músich en sas innoras maneras prácticas de tractar l'orquestra, s'hàja llensat en lo terreno gounodiá, gosant ell y fent gosar á 'ls altres de las bellas que enclou sa forma seductora impregnada sempre de'l mes refinat gust y sentiment? No.

Ab això 'l mestre Giró ha demostrat talent y la necessaria independència y energia pera rómprer ab cert convencionalisme que atrofia l'inspiració y asseca las fonts de las sabias tradicions de l'art.

La música á trossos inspirada, és expontánea, senzilla, original en sa part conceptiva y saturada de cert aye elegant y distingit.

Alguns passatjes te que recordan obras molt conegudas d'aplaudit compositor, pero això és resultat, en nostre humil concepte, de 'l estudi conciensut que 'l mestre ha fet de las varias tendencias que respecte á procediments dominan en lo món musical.

Y això ho justifican sas obras.

Lo mes important de *Nuestra Señora de París*, en sa part musical, son las coplas que *Clopin* canta en celebració de'l casament de *Gringotre* ab *Esmeralda*.

Originalitat melódica que pórtia aparellada á sa forma fácil, senzilla, simpática en grau superlatiu, la suau aroma d'aquellas cansons plenas de gracia que han fet de Offembach, Lecocq, Semet y altres compositors distingidíssims de música lleujera, 'ls ídols de sas respectivas nacions. Tenen sas notas la galanura d'una imaginació

que concebeix sens esforços ni entrebanchs, que sent ab tota intensitat la corrent dramática, creada per la unió de heterogéneos elements posats en joch pe'l poeta y que sab agermanarhi l'intenció mes epigramática, la ironia mes refinada y la frase mes picaresca.

En sa armonisació ha estat felís lo mestre. L'acredita d'hàbil orquestador.

Segueix en mérit lo nocturno de'l tercer acte que canta *Quasimodo* en la plataforma de una de las torres de *Notre Dame*.

Què be encaixa aquella melodia reposada, grave, majestuosa, acompanyada d'aquell torrent de sobria y ben sentida armonia, que expressa ab fidelitat suma, l'espirit anegat en llàgrimas d'aquell que sols lo sentiment de'l amor en son pit hi té posada!

Quín efecte mes sorprendent causan aquellas notas que diuen:

*Yo haré que en son alegre
canteis su libertad.
¡Dormid! ¡Dormid!*

Y á la virtud mágica d'aquella música, s'escampa pe'l teatro certa plácida calma que subjuga, embolllant la imaginació de'l espectador en onadas de indefinibles sensacions artísticas.

Si en art la *qualitat* és lo primordial, lo mestre Giró, en aquets dos números, té ben guanyats los aplausos que 'l públich li tributa cada nit.

Son també notables la marxa que precedeix la surtida de *Quasimodo* en l'acte primer; lo gran concertant final de'l mateix acte, y 'l segon quadro de'l segon, ahont á las notas de l'orga s'hi uneixen las sentidas de la plegaria d'*Esmeralda*.

En todas ellas ha demostrat lo mestre possehir grans condiciones per la música dramática, y un inmens caudal de coneixements orquestrals; que fan que sigui l'orquestra objecte d'especial atenció per la manera sabia de tractarla.

LO TEATRO CATALA felicita a'l mestre Giró, y uneix sos aplausos a'ls que 'l públich tributa á l'obra.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de Montepíos

—Havem vist l'estat de comptes que junt ab la convocatoria de Junta general que déu celebrar demá diumenje, se reparteix a'ls socis de'l montepio de *La Virgen de las Mercedes*.

Dit monte está en situació floreixent, puig conta ab 193 socis, y en 31 de Mars tenia un capital de 6,323'98 pessetas perteneixents a'l fondo de malalties, y 21,231'38 pessetas de capital de'l fondo especial de impossibilitats. En conjunt, sense l'efectiu, té 61 obligacions de'l ferrocarril de T. B. y F., 18 bitllets hipotecaris de la Isla de Cuba, 2 títuls de la Deuda amortizable y 5 obligacions sobre Renda de Aduanas.

Dit monte hauria de enterarse si n'hi ha algún altre de igual títul, y si fós cás, procurar que's cumplís la lley de Asociacions.

Un'altre dia parlarem mes extensament, perque encara que és un de'ls que, son reglament deixa poch que desitjar, no obstant podrian reformarse alguns de sos articles en be de'ls associats.

—Registradas ja en las oficinas de'l Govern civil las ampliaciones a'ls Estatuts que permetrán admèrrer associats encara que no hi entrin los montepíos á que aquells perteneixen; lo Consell Delegat ha nomenat varios agents auxiliars, que s'encarregarán de recullir las inscripciones.

Dissapte publicarem un treball dedicat á aquest important assumpto.

També parlarem de la manera extranya y equivocada com en certas dependencias de l'Estat, s'interpretan la Lley de Asociacions y la de'l Timbre.

Repertori de fora

Vich 20 de Abril.

En lo teatro Ausonense s'ha donat una important funció catalana per la companyia que dirigeixen los senyors Rovira y Tello, representant la comedia en 3 ac-

tes, de D. Joseph M.ª Arnau, *A bordo y en terra*. També varen pendre'hi part dos aficionats de 'l Cassino Comercial. Lo desempenyo siguiu molt bè per part de la senyora Perejamo, Sra. Puigcerver y 'ls Srs. Tello, Anglada, Prat y Girona, en sos respectius papers de *Tula, Munda, Capitá, Bruno, D. Joan y Robles*.

Per fi de festa donaren la sarsuela *Los Secuestradores*, en la que la Srta. Perejamo demostrá una vegada mes lo molt que val pèra 'l teatro. Lo director Sr. Rovira estigué acertat y la orquesta molt bè, igual que 'ls coros.

En lo teatro de 'l Café de Catalunya lo dilluns inaugurá la temporada de primavera la mateixa companyia. A mes lo barítono D. Narcís Claramunt, y feu son debut la segona tiple D.ª Elvira Pelegrí. — UN INDUSTRIAL.

Olot 22 de Abril.

Per' la próxima temporada d' estiu s' ha concedit lo teatro Principal á 'ls Srs. Soy y Matabosch, vehins de aquesta vila, ab la comissió de portar una bona companyia dramática, ab personal competent pèra desempenyar sarsueletas finals.

Això ha aixecat un clamoreig dintre l' element que sosté las temporadas, que fa esperar no gayre bons resultats; ells volen sarsuela, sense mirar que sempre que n' hem tingut no s' han fet mes que bunyols.

Han confiat la direcció á 'l reputat actor D. Fernando Bozzo; y segons m' han assegurat, formarán part de la companyia la Sra. Llorente y la Srta. D.ª Pilar del Castillo.

Ja enviaré lo que sábiga referent á aquest assumpto. — J. MESTRES.

Rubi 22 de Abril.

Hem tingut comedia, com diuhen molts; pero ha estat comedia de sarsuela, ab *La salsa de Aniceta, La Calandria, El trompeta de lanceros y La casa de locos*, las que surtiren brillantment, obtenint aplausos la companyia.

La formaban la tiple Pepeta Alcazar, la Sra. Aurelia Tomás y 'ls Srs. Martí, Rigol, Bosch y Vallès. La direcció musical estigué confiada á 'l mestre Sr. Mora,

Va agradar tant aquesta companyia, que ja está contractada per' fèr sarsuelas grans durant la festa major. Es lo millor elogi que pòt ferse de 'ls artistas. — F.

Saló de descans

Hem tingut ocasió de visitar lo Cinematógrafo instalat en lo Saló de Vendas de'l carrer de la Portaferrixa, n.º 8, havent quedat agradablement sorpresos, com ne queda tot lo públich, per la verdadera ilusió que causan los moviments de'ls personatjes-figuras en acció.

Lo quadro *Una noche de novios*, és notable y se 'n dú ab preferencia la atenció de'ls visitants per la gracia y bona sombra que demostra en sa manera de organisar lo que 's veu... y lò que s' endevina.

No és extrany que aquet cinematógrafo siga visitat per tothom que vulga passar un rato agradable.

— Dilluns s' estrenará en lo teatro Granvía la revista cómic-hírica, de D. Joseph M.ª Pous, titulada: *Las reformas*, que ha sigut objecte de molts *idem*.

Sembla que hi ha alguna cosa referent á la agregació. — Dimecres debutará en lo teatro Romea l' actor cómic Sr. Montero.

— La part de la disolta companyia de 'l teatro Romea que forma 'l núcleo de 'l teatro catalá, treballará desde avuy en un de 'ls teatros de Sabadell.

— Ab 'ls celebrats dramas *La Pasionaria y Juan José*, l' aplaudit primer actor D. Miquel Rojas, los días 2, 9 y 16 de 'l corrent se presentarà en los teatros Cervantes (Poble Nou) República Nacional (Poble Nou) y Recreativo (Clot).

— Lo benefici de la aplaudida dama D.ª Dolores Puchol que desde molts anys ha tè conquistadas grans simpatias entre 'ls favoreixedors de 'l teatro de l' Olimpo, siguiu un nou triufo dissapte en dit colisseu per' la referida dama. Mariana y *La Chiclanera* li valgueren grans aplausos, una merescuda ovasió y molts regalos.

No tenim mes espay per resenyar la festa.

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45. — Barcelona

Toalla FRINÉ

SERVLETTE FRINÉ

Son ús hermojeja 'l rostre, absorbeix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tesoro per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Duració, de sis mesos á un any

● PREU: 3 PESSETAS ●

Se ven en todas las perfumerías, droguerías, quincallerías y farmacias

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

● JUAN AYNE ●

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22. — BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

NO MAS TIFUS NI GÁSTRICAS

LIQUIDO DIOFCORIDES (USO EXTERNO)

Este maravilloso líquido reduce en 24 horas, en un 50 por 100 la fiebre de dichas enfermedades, sin prescindir del tratamiento facultativo.

Depósito: Farmacia, Plaza de las Ollas, número 8, Barcelona. — Puntos de venta: Farmacias, calle de Santo Domingo, 22 y Mayor, 74, Gracia. — Prospectos gratis. — Frasco, pesetas 5.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESSETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona